qd̄ tangitur cū dicit. Pars inferior anīe. i.
ſenſualitas ↄponitur ad ſummā pacē. V
Quinto ſunt oīa hec quodāmmō mira/
culoſa qd̄ tāgitur in hoc qd̄ dixit aug⁹. Ni/
hil in creaturis hac diuiſione mirabili⁹. Il
lud enī vt ait Gre. eſt miraculū qd̄ ab hu
mana rōne nō poterit apprehendi. R
Scd̄o dicendum eſt quid hic accipiat̄ qd̄
Bern̄. lucide declarat dicēs. Nūc ſuſcipiē
te modicū quid inſipiētie mee fateor mihi
aduētaſſe ꝟbum inſipiētia dico ꝛ pluries.
Cumq; ſepius intraſſet. nō ſenſi aliq̄tiēs cū
intrauit adeſſe ſenſi. affuiſſe recordor inter/
dū ꝛ preſentire potui introitū eius ſentire
nūq; ꝫ nec exitū ꝛc̄. require in ſmōe de ſan
cto paulo. ſcꝫ adhuc excellentiorē ꝛc̄. Iſte
ſunt delicie de quib; in pſal. dr̄. Inebriabū
tur ab vbe. do. t. et tor. ꝛc̄. Quas ad pregu/
ſtandum ꝛ prelibandum ꝓpinat electis ſu
is deus. vt ſciāt ꝛ interrogēt quid in eoꝝ cū
eo in eternū debeāt poſſidere. dicens nobis
cū eaſdem guttulas ſorbere incipim⁹. Gu/
ſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s. ꝓpter qd̄
etiā aīe electoꝝ ꝛ ſancti oēs cū ad hāc frui/
tionē peruenerint. celi noīantur. eo ꝙ quic/
quid poſſidetur in celis ſuo mō agit̄ in eis.
ꝯguſtatur in terris ꝛ p ꝯn̄s agitur in terris
Queris quid nā ſit illud. Uacare deū. lau
dare deū. adherere deo. frui deo. hinc bern̄.
Ego puto omnē animā talem. nō mō cele/
ſtē eſſe ꝓpter originē ꝫ ꝛ celum nō immeri/
to appellari ꝓpter imitationē. Eſt ergo aīa
ſancta celū. hn̄s ſolem intellectū. lunā fidē
aſtra ꝟtutes. et ſubiungit. nec miruꝫ ſi hoc
celum deus libenter inhitat. qd̄ vtiq; nō q̄
modo ceteros dixit tm̄ vt fieret. ꝫ pugnauit
vt acquireret. occubuit vt redimeret ꝛ. Hoc
tn̄ ſciendum ꝙ hec gratia nō faciliter eſt ad
manū nec occurrit ſuauiter viuentib; in ter
ris. et hoc eſt qd̄ dicit Bern̄. Hec grā non
ſic preſto erit omī aīe. niſi illi dūtaxat quaꝫ
ingēs deuotio ꝛ vehemēs deſideriū ꝛ pre/
dulcis affectus ſponſam ꝓbāt. Talis inq̄m
accipiet bn̄dictionē a dn̄o ꝛ miſcd̄iaꝫ a do
ſalutari ſuo. nō ſic impij nō ſic quoꝝ prim⁹
ego ſum grām hāc guſtamus. De quibus
dr̄ iob. xx. Nō videbit riuulos flumīs torrē
tis mellis ꝛ butiri. qd̄ exponēs Gre. dicit.

Fluuius torrentis eſt ip̄a inundatio ſpiri/
tuſſancti. et ſepe amantis animus tāto ↄtē/
plationis munere repletur vt videre vale/
at qd̄ loqui neſciat. Unde cū nos ſpiritus/
ſancti gratia refundit. melle nos pīter ꝛ bu
tiro replet. mel deſuper cadit. butirū vero ex
animaliū lacte colligitur. Cū igitur vnige/
nitus dei filius ſit deus ſuper omnia ꝛ ho/
mo factus inter oīa. qui tn̄ nos dulcedīe
ſue diuinitatis ꝛ miniſterio incarnatōis re
pleuerit melle pariter ꝛ butiro ſatiat ad qd̄
nos ꝛc̄.

XXVII. De eodem.

Suſcepimus de-
us miſcd̄iam tuaꝫ in medio tem/
pli tui p̄s. A Dicit bern̄. Bonoꝝ dei
alia accipimus inferius vt tp̄alia. alia in/
terius vt ſpiritualia. alia ſuperius vt cele/
ſtia ꝛ diuina. que tāto ſunt pre ceteris nobi
liora. quantū celum ꝛ terra ꝛ deus quibuſ/
libet bonis preſtantior inuenitur. Quantū
enī quodlibet eſt inferius tanto ignobilius
quanto ſuperius tanto nobilius qd̄ in ordi
ne elementoꝝ ↄgnoſcitur euidenter. Terra
enī cū ſit infimū eſt etiā ignobiliſſimū ele/
mentū. qd̄ aūt ſuper illā vt aq̄ nobilius eſt
ſupra quā aer iterū nobilius. ſup quē ignis
qui eſt nobiliſſimū elemētū. ſic p omēꝫ mo
dum eſt in donis gratuitis. que q̄nta ſunt
ſuperiora tanto meliora. dicēte iaco. j. Omē
datū optimū ꝛ omne donū perfectū deſur/
ſum eſt deſcendens a pr̄e luminū. In ꝟbis
ergo ꝓpoſitis tria intelligimus ſcꝫ doni no
bilitatē. accipiētiū neceſſitatē. dantis largi
tatē. Primū ibi ſuſcepimus deus. ſcd̄ꝫ ibi
miſcd̄iam tuā. terciū ibi in medio tēpli tui.
Prīo ḡ dicamus de doni nobilitate. qd̄ ſic
viſum ē. tāto eſt ceteris oīb; nobilius q̄n
to eſt ſupius oīb; alijs q̄ ſcꝫ miſcd̄ia que
dei donū eſt cū ſit in corde dei nō accidētali
ter ꝫ ſubāliter dicimus eā eſſe deū. ſic eniꝫ
vocat eū p̄s dicēs. Adiutor meus tibi pſal/
lam vſq;. deus meus miſcd̄ia mea. et in ꝓ/
poſito Suſcepimus deus miſcd̄iam tuaꝫ.
id eſt miſericordem deū. Propter qd̄ ſcien
dum ꝙ mīa deus ꝛ dei donū recte dicitur.
Deus vt eſt in corde dei. quēadmoduꝫ iā

dictũ eſt. donũ dei ſcḋz qḋ benigna quadã
pietate ſup nr̃am miſeriã ſe inclinat. de cu-
ius corde eadem miſcḋia nobis fluit tanq̃
riuulus a fonte radiꝰ a ſole. ita miſcḋia dat
miſcḋiam. ſubãlis accidentalem. vt dantez
ſignat nomẽ eſt ſubẽ. vbi donũ nomẽ eſt q̃-
litatis. Siue aũt miſcḋia deus vel donum
dei dicatur ipſa. tanto eſt nobilioꝛ quãto
ſublimioꝛ. Vñ iuſticia dei alta dꝛ ſicut mõ
tes. veritas ſicut nubes. ß miſcḋia ſicut ce-
lum dicẽtẽ ps. Dñe in celo miſcḋia tua. et
veritas tua vſq̃ ad nubes. iuſticia tua ſicut
montes dei. que oĩa ideo induximus vt
huius doni ſcz miſcḋie nobilitatẽ ex ſua al-
titudine probaremus. videmus eñi ad ſen
ſum ꝙ quãto aliquid in ſuperioꝛi loco ſitũ
eſt ſicut arboꝛes ⁊ vinea tanto fructus eius
dulcioꝛ melioꝛ ⁊ nobilioꝛ reperitur. B
Scḋo ſciendum eſt de accipiẽtiũ hoc donũ
neceſſitate. hoc eſt q̃ neceſſariũ ſit vt hoc do
nũ miſcḋie ꝯſequamur. Quid eñi miſeris
qui vere miſeri ſunt tam neceſſariũ eſt. q̃m
miſcḋia ſine qua nemo ſaluabitur cũ qua
nemo damnabitur. Dicit eñi Gre. Iuſti-
cia nr̃a ad examẽ diuine iuſticie deducta iniu
ſticia eſt ⁊ ſoꝛdet in diſtrictione iudicis qḋ
in oculis fulget bene operãtis. de q̃ adhuc
dicit bern̄. Sicut nullius merita ſufficiũt
ſi ſine mĩa ꝑ ſolam iuſticiã iudicabitur. ſic
nullius peccata impediũt ſi cũ mĩa ſuſcipi
tur. De hac miſcḋia tria breuiter ꝑſtringã
tur. ſcz de eius deſcriptõe ⁊ eius diuiſione
ſiue eius ad nos ꝯmunione ꝑticipatõe ſiue
diſtributione. Deſcribitur aũt ſic. Miſeri-
coꝛdia eſt bñficiũ miſo gratis impẽſum. de
qua dicit bern̄. Iuſticia meritũ querit. mi-
ſericoꝛdia aũt ex miſeria nr̃a excitata ⁊ pro-
mota miſero ſe dat gratis. de qua adhuc a-
lia datur deſcriptio. Miſericoꝛdia in deo ẽ
exhibitio indebiti beneficij. Et qꝛ in deũ nl-
la cadit mutatio nulla alteratio. nulla acci-
dentl'is affectio ideo hec miſericoꝛdia nihil
aliud eſt q̃ deus. exiſtẽs magna vt deꝰ. iu-
xta illud eccĩ. Scḋm magnitudinez ipſius
ſic ⁊ miſericoꝛdia illius cũ ipſo eſt. Sequiť
videre de miſericoꝛdie diſtributõe. de q̃ ſci-
endum ꝙ deus pater miſcḋiarũ ſeptẽ miſe
ricoꝛdias tanq̃ ſeptẽ panes paupib' ſuis

dedit. Primã nobis exhibuit in carnis aſ-
ſumptione ad vitã nr̃am inſtruendaz. Se
cundam in templi oblatõe ad humanã na
turã patri recõciliandam. Terciã in coꝛpo-
ris ⁊ ſanguinis ſui cibatione ad infirmita
tẽ nr̃am ꝯfoꝛtandaz. Quartã in crucis paſ
ſione ad captiuũ hominem redimendum.
Quintã in reſurrectõe ad celi ianuã aperi-
endam. Sextã in aſcenſione ad manſionẽ
noſtrã preparandam. Septimã in ſpiritus
ſancti miſſione ad plenã in nobis ſanctita-
tem perficiendam. Hee ſeptez miſericoꝛdie
ſunt ſeptẽ panib' deſignate. quib' vt math.
xv. dꝛ dñs turbas pauit. qꝛ oĩs hõ qui ad
vitã paſcitur eternã. his miſericoꝛdijs enu-
tritur. C Primo ergo exhibuit nobis
deus miſericoꝛdiã incarnationis. Cũ eniz
genus hũanũ ex preuaricatõe primoꝛũ pa-
rentũ in tã pꝛofundam miſeriã cecidiſſet vt
nec ꝑ ſe nec a creatura alia potuerat releua
ri. deus mĩa motus deſcendit ad inferioꝛes
ꝑtes terre aſſumẽs hominẽ in ſe ⁊ per cõſe-
quẽs nr̃am miſeriã vt nos de pꝛofundo no
ſtre miſerie liberaret. De hac mĩa di. apl's
thimo. iij. Apparuit benignitas ⁊ humani
tas vſq̃. ß ſm mĩam ſaluos nos fecit. Cui
vicz miſericoꝛdie ſi ad ꝯdignum occurrere
cupimus opoꝛtet vt ⁊ nos in perfecta puri-
tate renaſcamur. Ad hoc eñi deus natus eſt
nobis hõ in perfectiſſima puritate. vtpote
natus a patre deo ⁊ virgine matre. a quib'
nullã ꝯtraxit maculã volẽs vt ait apl's vt ⁊
nos imitãtes eum in nouitate vite ambule
mus. nec nobis ſua ꝓderit incarnatio. niſi
nr̃a in hac ꝑte adiũgatur imitatio. Vñ do-
minus dixit nicodemo ioh. iij. Opꝫ vos
naſci denuo qḋ cũ ille ꝓ incõueniẽti acciperet
dicẽs. Quõ põt hõ naſci cũ ſit ſenex. ſubiũ
git dicẽs exponẽdo qḋ dixit. Niſi qs rena-
tus fuerit ex aq̃ et ſpũſancto nõ põt introire
in regnũ dei. qꝛ niſi ex aq̃ lacrimaꝝ ⁊ ſpiri-
tuſancto in coꝛdib' nr̃is ꝯtritõm efficiente
ad plenã puritatẽ renaſcamr̃. nõ ꝓderit no-
bis hec mĩa incarnatõis. et ꝑ ꝯñs nõ intra-
bimus in regnũ dei. Scḋo exhibuit nobis
ſcḋam mĩam in ſuiipſius in tẽplo oblatiõe
offerẽs ſeipm̃ patri in nr̃a natũa ad reconci-
liandum. de q̃ miſcḋia dicit ꝟbũ ꝓpoſitum

Suſcepimus deus miſcdiam tuaʒ in me.
dic.glo.i.miſericordem filiū tuū. Cui⁹ effe
ctū ſi ꝯſequi cupimus optet nos ꝑ fideʒ q̄
per dilectōem opatur corpi eiuſ miſtico qð
eſt ecclīa incorpari ⁊ ſic ei vniti ⁊ incorpati
in eo patri offeramur ⁊ ſic recōciliem̄. Ter
cio exhibuit nobis deus terciaʒ miſcdiam.
dans nobis corpus ſuū ⁊ ſanguinē ad no
ſtrā infirmitatē ⁊ mediā. quā ex eiuſdē cibi
carentia contraximus roborādam. cui ſi ex
qualicūqȝ ꝯgruo occurrere cū ea deuotōne
cupimus ⁊ affectu. q̄ deus hūc cibū nobis
preparauit accedere nos optet. deus aūt hūc
cibū nobis inſtituit in maxima caritate di
cēs luc. xxij. qū hāc miſcdiaʒ inſtituit. De
ſi. de. hoc pa. man. xv. ſic ⁊ nos ad eundē ci
bum ſumendū magnā caritatē habeamus
⁊ cū magno deſiderio accedamus vt fiat in
nobis qð eccle. xxiiij dr. Qui edunt me ad
huc eſu. et qui bibūt me. adhuc ſi. De hac
miſcdia dr in ps. Miſericors ⁊ miſerator do
minus eſcā dedit timētibꝫ ſe. qð de corpore
xpi optet intelligi. qr eſcā materialem ſiue
corpalem nō ſolum dat timētibꝫ ſe. ſ3 etiaʒ
peccatoribꝫ. vn̄ ps. Apis tu ma. tuam ⁊c.
De hac miſcdia etiā dr eccle. iij. Secūduʒ
magnitudinē ipius ſic ⁊ miſcdia que ab ip
ſo eſt. qr hec mīa q̄ eſt corpus xpi datori do
pomia adeq̄tur. nil in eo min⁹ nobis exhi
bēs q̄ȝ ſe totū ⁊ hoc ē qð dicit̄. zach. iiij. Exe
quabit grām grē eius ¶ Quarto ex
hibuit nobis q̄rtā miſcdiam in crucis paſ
ſione ad hūanū genus redimendū. de qua
dicitur in pſal. Quia apud dn̄m mīa ⁊ co
pioſa apð eū redemptio. ac ſi dicat. Quia
apud deū in corde eius magna fuit miſeri
cordia hec coegit eū vt per paſſioneʒ crucis
copioſam nobis redēptionē exhiberet. De
hac miſericordia dicit bern̄. Erat in corde
dei miſericordia multa nimis quādoqȝ cu
mulanda ſup filios hominū. ſ3 hec latebat
⁊ neſciebat hō preciū eius donec rupto va
ſculo in quīqȝ ptibꝫ corpis effluebat. ⁊ ſub
iungit. Hinc multe miſericordie corporis.
hinc multe miſericordie cordis. hinc dolo
res. hinc miſerationes. Miſericordie domi
multe ſ3 ⁊ miſerie dn̄i multe. Vincēt ne mi
ſerie mīas. aut mīe miſerias ſupabūt. Vi

cent plane mīe tue antique dn̄e. Hui⁹ mi
ſericordie dn̄i magne ſi participes eſſe cupi
mus. optet nos dn̄m ꝑ viribꝫ imitari. vn̄ð
j. pe. ij. Xp̄us paſſus eſt pro nobis vobis re
linquēs exēplum vt ſeq̄mini veſtigia eius.
hinc Bern̄. Proderit nobis dn̄i paſſio ſi
noſtra ſeq̄tur imitatio. vt ſeq̄mur veſtigia
eius. Alioquin exquiretur a nobis etiā ſan
guis ille iuſtus qui effuſus eſt ſup terram
nec immunes erimus ab illo taʒ ſingulari
ſcelere iudeoꝝ qð vicȝ tante caritati ingra
ti fuerimus. ꝙ ſpiritui gratie ꝯtumeliā fece
rimus. ꝙ filiū dei ꝯculcauerimus. Quīto
exhibuit nobis deus quintā miſericordiaʒ
in ſua reſurrectione. ad celi ianuā nobis a
periendam que ex culpa primoꝝ parentuʒ
humano generi a mundi initio clauſa fuit.
qð in eorundem pntū de padiſi eiectione ⁊
gladij verſatilis ad cuſtodiendam ianuaʒ
collocatione euidenter oſtenditur. ſic. Gen̄
iij. dr. Eiecit deus adam de padiſo ⁊ collo
cauit ante padiſum voluptatis cherubin et
flammeū gladiū atqȝ verſatilem ad cuſto
diendam viā ligni vite. Quem ideo voluit
eſſe verſatilem ad inſinuandum ꝙ aliquā
do eſſet ꝑ paſſionis mīam amouendus. vt
eo āmoto homines poſſent celeſtis paradi
ſi ianuā introire. De hac miſericordia dici
tur in pſal. Bonum eſt ꝯfiteri dn̄o. vſqȝ ad
annunciandū mane mīam tuā. hoc ē ad an
nūciandū illam mīaʒ q̄ facta eſt nobis ma
ne. i. in die reſurrectōis. de q̄ adhuc. j. petri. j
dr. Bn̄dictus deus qui ſm̄ magnaʒ mīam
ſuā regenerauit nos in ſpem vite eterne per
reſurrectionem ihū xpi ex mortuis. cui nos
tūc dignos exhibebimus. ſi ⁊ nos cum xp̄o
a peccatis omnibꝫ ⁊ vicijs reſurgamus. vt
mortui peccatis iuſticie viuamus qð ē ſpi
ritualis reſurrectio. de qua dicit apl̄s coloſ
. iij. ¶ Si conſurrexiſtis cum xp̄o q̄ ſurſum
ſunt querite que ſurſum ſunt ſapite. ¶
Sexto exhibuit nobis ſextam miſericordi
am in aſcenſione ad manſionē nobis ꝑpetu
am p̄parandam ip̄o ſaluatore dicēte iohā.
xiiij. Vado pare vobis locū. de hac mīa dr
eccl. xvi. Miſcdia vnicuiqȝ faciet locū. hinc
eſt ꝙ deus pater dicitur miarū. qr omnia q̄
nobis exhibuit in mīa dedit nobis hic aug.

ait Sicut deus pr̄ mīa motus dedit nobis
filiū ſic idē filius om̄ia ſua opa in mīa con/
ſummauit ꝓpter quod nō ſolū mīcors dici
tur ſ3 mīa anthonomatice noīatur. vñ ps.
Deus meus mīa mea ꝛc̄. De q̄ adhuc di/
citur Eſa. xvi. prepabit in mīa ſoliu3 eius
ſc3 domūs. Cui grē ſi nos dignos cupimus
exhibere optet vt pn̄tem vitā tanq̄3 aduene
pagamus. dignum quippe eſt vt qui ciues
ſanctoꝝ ꝛ domeſtici dei ſcripti ſunt in celis
tanq̄3 aduenas ꝛ pegrinos ſe exhibeāt ſup
terrā. queādmod̄ hortamur. j. pe. ij. vbi d̄r.
Obſecro vos tanq̄3 aduēas ꝛ pegrinos ab
ſtinere vos a carnalibꝫ deſiderijs. Septio
exhibuit nobis deus ſeptima3 miſcd̄iam in
ſpiritusſancti miſſione ad nr̄am ſanctifica/
tionē ꝛ ad oēs priores miſcd̄ias feliciter cō
ſumendas. de qua d̄r eccle. ij. In oblectati/
one veniet vobis miſcd̄ia hoc eſt ſpūſanct⁹
qui cū ſit ſup mel dulcis delectat aīa3 Spi
ritus enī ſancti miſſio nō modicū cor dele/
ctat. de hac miſcd̄ia adhuc d̄r lu. j. Per vi/
ſcera miſcd̄ie dei noſtri vi. nos ori. ex al. Ad
quā miſcd̄iam ſi digne cupim⁹ ſuſcipi ſtu/
deamus ſp pati ꝛ prepati inueniri. vt cum
ſpūſſanctus ſpirauerit patos nos inueni/
at. om̄i hora expanſos ſinus hn̄tes ad grati
am ſuſcipiendam cum ſpūi placuerit nos
miſcd̄iter viſitare. qd̄ etiā bern̄ monuit di
cens. Licet ſpūſanctū accipere non ſit in ar
bitrio hominis conātis ſ3 in gratia donātis
hominis tn̄ eſt iugiter preparare cor. volū/
tatē expediendo ab affectionibꝫ alienis. ra/
tionē ꝛ intellectū a ſolicitudinibꝫ. memoriā
a negociosis nōnūq̄3 etiā a neccijs occupati
onibꝫ. vt in die bona dn̄i ꝛ in hora benepla
citi eius. cū audierint vocē ſpiritus ſpiran/
tis ꝯtinuo ꝯcurrant ſibi ꝛ cooꝑentur in bo/
nū. De his ſeptē miſcd̄ijs dicit Bern̄. Se
cundu3 altitudinē celi a terra corroborauit
miſcd̄iam ſuā ſup timētes ſe. de his adhuc
dicit bern̄. Electi dei ꝯſiderantes dei miſe/
ricordias ſentiūt ſup ſe tanq̄3 cumulū miſe
ricordiarū quantū eſt ſpaciū inter celum ꝛ
terrā. ¶ Secundo dicendū eſt de mi/
ſericordie pticipatōe. hoc eſt quibꝫ iſte mie
ꝓueniāt ad ſalutē q̄ licet q̄ntū in ſe eſt mil
le vt ita dixerī mūdis ſiue ſeculis ſufficerēt,
nō tn̄ dignos ſe om̄es hoīes exhibēt vt has
miſcd̄ias ꝯſequātur. qꝛ reuera pauci ſaluā/
tur. qd̄ tanq̄3 tonitruū eſſet ab om̄ibꝫ audiē
dū. Sūt aūt tm̄ tria gn̄a hominū quibꝫ ad
ſuā ſaluatōē3 debērur mīe ſupdicte. ſc3 vere
penitētibꝫ. ꝓximis ꝯpatiētibꝫ ꝛ fiducialiter
ſperātibꝫ. De pr̄is d̄r ſapie. Miſertus ē dn̄s
penitētibꝫ. De ſcd̄is d̄r mat. v. Beati miſe/
ricordes. De tercijs dic̄ ps. Miſerere mei
deus miſerere mei. Quare? Quia in te cō.
a. mea. Prima ḡ mīa debet̄ de penitentibꝫ
Dicit aug⁹. Si tu cognoſcis ego ignoſco.
qd̄ ex pſona dei dicit. Obmiſſis ḡ infinitis
malis q̄ ex peccatis incurrimus tm̄ tria po/
nemus q̄ in euāgelio tangūtur. cū lu. d̄r. ho
mo quidam deſcen. de iheruſalē in ie. ꝛ inci
dit in latrones ꝛc̄. In quibꝫ v̄bis tria ma/
la tangūtur. Primu3 malum eſt ſpoliatio.
Hō enī qui in ſtatu grē poſitus eſt ciuis iā
in hieruſalē aſcriptus eſt. ab illo ſtatu deſcē/
dit in ierichō. i. in mundanū ſtatū plenum
pctīs. incidit in latrones mortaliū pctōꝝ. q̄
primū ſpoliant eū oībꝫ bonis datis acqui/
ſitis ꝛ pticipatis. Datis p ſacramēta eccle
acquiſitis p ꝓprijs laboribꝫ ꝛ pticipatis a cri/
ſto ꝛ eccl̄ia. his om̄ibꝫ denudat̄. vñ ieremie.
Egreſſus eſt a filia ſyon oīs decor eius. Se/
cundum malū eſt in naturalibꝫ vulneratō. q̄
ꝯſiſtit in bonoꝝ naturaliū debilitatiōe. que
ſunt ꝓnitas ad peccandū. difficultas ad re
ſiſtendum ꝛ puſillanimitas ad ſufferēdu3
q̄ om̄ia ex predictis amplius infirmantur
vñ ps. Miſerere mei qm̄ infirmus ſu3 ꝛc̄.
Tercium malu3 eſt ſemiuiui relictio. Ille āt
d̄r ſemiuiuus qui mal' viuit ꝛ bonis mortu
us eſt. hic ſunt oēs pctōres ꝛ talis ſtat⁹ inter
oēs peſſim⁹ eſt. nā ad malū ſatis eſſet vt q̄
bonis mortu⁹ eſſet ꝑ etiā malis mortuus
eſſet vel ſi malis viueret etiā bonis viueret
nūc aūt malis viuim⁹ ꝛ bonis mortui ſum⁹
ideo talis ſtatus peſſim⁹ eſt. que ſi apertis o/
culis clara luce veritatis ꝯgnoſcere incipim⁹
niſi ſumus inſenſibiles ad pn̄iam ꝑparam̄
Scd̄o mīa debet̄ ꝓximis ꝯpatiētibꝫ math.
v. vt ſup̄. Beati mīcordes. Tercio mīa debet̄
fiducialr̄ ſpantibꝫ. vñ iere. Bn̄dictus hō q̄
ꝯfidit in dn̄o ꝛ erit dn̄s fiducia eius ꝛc̄. de
quibꝫ plura vide in alijs ſmonibꝫ. Terciū

principale iuxta primã diuiſionẽ eſt dicere
de dantis largitate deſignata per hoc quod
dr̄ in medio tẽpli tui. Ad hoc eniꝫ in medio
tẽpli oblatus dr̄ ad inſinuandum ꝙ nullũ
tranſeat nulli ſe deneget. ſꝫ q̃ntũ in eo eſt ſi/
nũ miſcdie oĩbꝫ apiat. et hoc eſt qđ petrus
actuũ legitur dixiſſe. In veritate cõperi. q2
nõ eſt acceptor pſonarũ deus. vſqꝫ. hunc ex
audit. ꝓpter qđ etiã qñ de loco agitur deus
ſemp legitur in medio extitiſſe. Nã in carne
natus in medio duũ animaliũ eſt in preſe/
pio reclinatus. ad tẽplum veniẽs in medio
eſt oblatus. cruci affixus in medio latronũ
eſt collocatus ⁊ reſurgẽs a mortuis in me/
dio diſcipuloꝝ apparuit. Ad quid hec oĩa
niſi vt nobis inſinuet ꝙ ad miſcdiam largi
endã oĩbꝫ pateat. oĩbꝫ ſe exhibeat. ⁊ hoc
eſt qđ pater dicit ad filiũ. puer. Diriuent
putei tui foras ⁊ in plateis aquas tuas di/
uide. hinc eſt ꝙ in can. dictus eſt flos cãpi.
eo ꝙ oĩbꝫ pateat oĩbꝫ ſe exhibeat ieſus
criſtus dominus noſter ⁊c.

XXVIII. De btã agatha. ſmo. I

Gratia ſuper gra-
tiam mulier ſancta eccle. xxvi.

D Icit Gre. Quid inter hec nos bar/
bari dicimus. qui ad regna celeſtia ire per
ferrũ puellas videmus. q̃ ſi adipiſci regna
celoꝝ per bella pſecutõm nõ poſſum⁹. hoc/
ipm turpe nobis ſit ꝙ deũ nolumus ſalteꝫ
per pacẽ ſequi. Ecce nulli noſtrũ modo dici
tur p me morere. ſꝫ tm̃ inte illicita deſide/
ria occide. In verbis ergo ꝓpoſitis hec ſan
cta virgo ⁊ martir agatha a triplici gr̃a cõ/
mendatur. ſcꝫ a virginitate. paſſionis acer
bitate. vite ſanctitate. Primũ ibi gr̃a. ſcđꝫ
ibi ſup gratiã. terciũ ibi mulier ſancta. Ex
hac triplici gr̃a meruit a deo triplici aureo/
la coronari. Nam pro virginitate vnam. ꝓ
paſſione ſcđam. ꝓ vite ſanctitate q̃ xp̄o ⁊ ex
emplo deũ docuit ⁊ predicauit terciam au/
reolam eſt adepta ⁊ hec pauca de hac virgi
ne dicta ſufficiãt. Proſequẽtes ſmonẽ qui
bus exercitijs ipſam virginẽ imitemur vt i
hac via ⁊ vita ei ſaltẽ tenuiter cõformari in
regno celoꝝ eius cõſortio pfrui mereamr̄. Ve
tũ q2 pauci eã in prima gr̃a imitãtur. pauci
ores in ſcđa. ſaltẽ in tercia ſcꝫ vite ſanctita/
te ipſam quãtũ poſſumus imitemur. quod
etiã ex ipſius nomĩs interptatõne facere cõ
monemr̄. dr̄ eñi agatha ab agios. qđ ẽ ſcã ⁊ the
os qđ eſt de⁹. inde agatha quaſi ſancta dei. q̃
re merito eã imitari debemus. Naꝫ ad hoc
dirigit nos deus. di. deute. Sancti eſtote
qm̃ ego ſanctus ſum. II. Sunt auteꝫ
ſex genera exercitioꝝ que nos ſanctos effici
unt. quoꝝ tria ponit criſ. in legenda huius
virginis. ſcꝫ cordis mundicia. bonoꝝ opeꝝ
ſufficiẽtia. ſpiritusſancti pñtia. reliq̃ tria po
nit berñ. di. Tria ſunt q̃ nos ſanctos effici/
unt. vicꝫ victus ſobrius. actus iuſtus ⁊ ſen
ſus pius. In his ſex exercitijs oĩs act⁹ iu
ſticie cõtinetur ⁊ totus ſtatus hoĩs inclu/
ditur ⁊ ideo qui in his ſanctificatus fuerit
erit ſine dubio tot⁹ ſanctus. Prĩo ergo ſan
ctificemus nos per cordis mundiciam pur
gantes coꝝ nr̃m ⁊ ſcopantes ab oĩbꝫ immũ
dicijs ⁊ feditatibꝫ peccatoꝝ. qđ cũ ad ple
nũ factũ fuerit erimus ſine dubio ſancti. ſi
tñ nihil de cõtingẽtibꝫ obmittamus. qđ face
re monemur deute. xxiij. vbi dr̄ Sint caſtra
tua ſancta ⁊ nihil in eis appareat feditatis.
inſinuans in his xp̄bis. ꝙ ex ſola mundicia
ſi in nobis plantata fuerit ſine dubio ſum⁹
ſancti hinc. ij. co2in. vij. di. Mũdem⁹ nos
ab omni inquinamẽto carnis ⁊ ſpũs. pfici/
entes ſanctificatõnẽ nr̃am in timore dei.
Quõ autẽ mundari debeamus docet nos
Berñ. ſic di. Aſcendat homo tribunal men
tis ſue. vt audiat cauſaꝫ preterite vite ſue.
Aſſit accuſatrix cõſcĩa. teſtis mẽoria. ratõ iu
dex. timor carnifex. et quicquid inuentũ fu
erit in quibꝫ deũ offendimus p cordis cõtri
tionẽ cõteratur. per oris confeſſionẽ exhauri
atur p ſatiſfactionẽ deleatur ⁊ p reſiſtentiã
ſimilibꝫ reſiſtatur ⁊ his omnibꝫ firmũ ꝓpo
ſitũ adiũgatur. hoc tamdiu cõtinuãtes quo/
uſqꝫ ſpũſſanctus affectũ nr̃m in aliud gen⁹
deuotõis trahat. in gr̃aꝝ vicꝫ actionẽ. Ipſa
eñi gr̃aꝝ actio ⁊ vox laudis cũ ex intimo af/
fectu ⁊ cũ ex iudicio ratõis agitur ſignũ eſt
remiſſionis pctõꝝ. Vnde cũ anxia pñia in
iocundam deuotionẽ gr̃aꝝ actionis pmuta
ta fuerit. hec mutatio dextre excelſi certiſſi/
mũ ſignũ eſt ꝙ oĩa peccata nr̃a adeo nobis